

[Finansministeren.]

Velvilje, som gennemgaaende er kommet til Orde. Det er i og for sig ikke et Forslag, der er egnet til at sætte Lidenskaberne i Bevægelse, det er blot et Spørgsmaal om, hvad der er praktisk.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobjy sige, at Spørgsmaalet om Automaterne har været overvejet og har været drøftet med de største Automatfabrikker. Vi har derved faaet oplyst, at man alligevel staar over for en gennemgribende Reparation af de fleste Automater, idet disse simpelt hen var rustet i de sidste Aar, hvor man ikke har haft de Varer, der plejer at fylde dem. Skal man derfor gaa over til en anden Mønttype, er det i Virkeligheden et temmelig gunstigt Øjeblik nu, da Automaterne alligevel skal gennenses, og Automatfabrikkerne hævder, at de har det nødvendige Materiale til den krævede Omdannelse af Automaterne.

Saa kan man naturligvis spørge, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hoff gjorde det, om man i det hele taget skal gaa over til en anden Størrelse af Mønterne. Forholdet er det, at vi kun nødtvungent gik over til de store 10- og 25-Ører, jeg tror det var i 1924, fordi vi var nødt til at skaffe os nogle Skillemønter, der adskilte sig betydeligt fra dem, man havde i de andre nordiske Lande. Det var dengang den nordiske Møntunion havde lidt Skibbrud, og man skulde forhindre, at Skillemønterne vandrede fra Land til Land. Derfor lavede man vore Mønter større og forsynede dem med et Hul. Der har fra forskellig Side, ogsaa fra Bankernes Side, i mange Aar været Ønske om igen at faa nogle mindre Mønter, som vi havde det i gamle Dage. Dette er Hovedsagen til, at vi nu, da vi alligevel skal have nogle flere Mønter, har fundet Tidspunktet velegnet til at gaa tilbage til en mindre Møntstørrelse.

Maa jeg samtidig i denne Forbindelse sige, at der, skønt man i øvrigt er tilfreds fra de teknisk interesseredes Side ogsaa med Henblik paa Automaterne, fra en enkelt Side, nemlig fra Telefonselskaberne, er rejst Ønske om, at de nye Mønter maa blive lidt tykkere og dermed lidt tungere, end det er foreslaaet i Lovforslaget. Forholdet er nemlig dette, at de nye 10-Ører, der bruges meget i Telefonautomaterne, ikke vejer saa forfærdelig meget mere end 1-Ører, og at det derfor i visse Tilfælde kan risikeres, at man kan slippe med at betale med en 1-Øre i en Telefonautomat. Som Regel gaar det ikke, thi afgørende for, om en Mønt kan faa

Automaten til at virke, er ikke blot, om den har den rigtige Størrelse, saadan at den kan gaa ned i Hullet, men ogsaa, om den har den rigtige Vægt, idet den bliver vejlet paa et Vægtapparat inde i Telefonautomaten, og hvis den saa vejer for lidt, vil Automaten ikke virke. Men der er ikke ret stor Forskel paa Vægten af en 10-Øre og en 1-Øre efter Forslaget, og jeg paatænker derfor ved anden Behandling at stille et Ændringsforslag, hvorefter det foreslaaede Vægttal forhøjes med 10 pCt., saaledes at en 10-Øre kommer til at veje 2,2 g i Stedet for 2 g. Og da det er gammel Praksis, at 25-Ørerne skal veje 1½ Gang saa meget som 10-Ørerne, vil jeg ogsaa foreslaa, at de forhøjes med 10 pCt., altsaa kommer til at veje 3,3 g. Det vil formentlig ogsaa gøre det lettere at skille dem fra 2-Ørerne og 1-Ørerne for Automaterne, fordi disse Mønter jo er temmelig flade.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) ønskede, at Hullet i disse Mønter skulde bevares. Jeg havde ikke Indtrykket af, at dette at trække Mønter paa Snor var en særlig fundamental Ting. Det har man jo ikke kunnet, dengang vi havde de gamle 10-Ører og 25-Ører, og jeg synes ikke, man savnede det dengang. Hvis det skulde være et almindeligt Princip, burde det formentlig indføres for alle vore Skillemønter. Men der er den Ting ved det, at hvis man gaar over til smaa Mønter, som her er Tale om, og der saa skal være et Hul saa stort, at der kan trækkes en nogenlunde betragtelig Snor igennem dem, bliver der temmelig lidt tilovers til Mønten, saa jeg tror ikke, det er særlig praktisk.

Det ærede Medlem Hr. Hoff rejste det Spørgsmaal, om man ikke skulde skaffe sig en Metalreserve i Nikkelmønterne og af den Grund gøre Mønterne større. Jeg synes dog, man kunde skaffe sig en Metalreserve paa en meget simplere Maade. Hvis man ønsker at have en saadan Reserve med Henblik paa en eventuel Krigssituation, er det dog meget nemmere at oplagre en vis Nikkelmængde i Landet.

Ønsket om at faa Kobberskillemønter igen kan jeg godt tiltræde. De 1-Ører, 2-Ører og 5-Ører, vi har, er ikke særlig morsomme, og jeg ser gerne, at vi ved Lejlighed faar nogle pænere. Man kunde maaske til den Tid overveje, om man ikke i det hele taget skulde afskaffe 1-Ører; saa slap vi for at forveksle dem med 10-Ører, og jeg er ikke overbevist om, at man i det hele behøver 1-Ører til at formidle Omsætningen. Men det kan overvejes til sin Tid.